

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐν ἡλικίᾳ ἑβδομήκοντα δύο ἐτῶν ἀπέθανε τὴν 8 Φεβρουαρίου ἐν Βάδῃ ὁ γάλλος συγγραφεὺς καὶ ἀκαδημαϊκὸς Μάξιμος Δυκάμ. Ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τῷ 1822. Ἰὸς χειροῦργο διαπρεπὸς καὶ πλουσίος, εὐρέθη ἐξ ἀρχῆς ὑλικῶς ἀνεξάρτητος καὶ νέος ἔτι ἐπεχείρησε μακρὰ ταξείδια ἀνά τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀνατολήν ἐκ τῶν ὁποίων ἐπιστρέψας, ἐδημοσίευσε τὰς ἐντυπώσεις του. Τῷ 1860 ἠκολούθησε τὴν ἐν Σικελία περίφημον ἐκστρατείαν τῶν γιλιῶν τοῦ Γαριβιάδῃ, τῆς ὁποίας συνέγραψε καὶ τὴν ἱστορίαν. Ἐγκατασταθεὶς ὀριστικῶς ἐν Παρισίοις ἴδρυσεν τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Παρισίων», εἰς τὴν ὁποίαν ὁ φίλος του Γουσταῦος Φλωμπέρ ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶτον τὴν Κυρία Μποβαρὸν καὶ ἡ ὁποία ἐπαύθη ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας. Μετὰ τοῦτο ὁ Δυκάμ. ἤρχισε τὴν λαμπρὰν του συνεργασίαν εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν Δύο Κόσμων, ἐξέδωκεν ἐξἄτομον ἔργον, σπεραιώσαν τὴν φήμην του ὑπὸ τὸν τίτλον: «Paris, ses organes et ses fonctions» καὶ κατόπιν ἄλλο, τὰς περιφήμους «Convulsions de Paris» μελέτην ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς Κομμούνας, ἐξόχως πολεμηθεῖσαν. Τῷ 1870 διεδέχθη ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τὸν Σαιν-Ρενέ-Ταλλανδιέ. Τελευταῖον σπανίως ἐφαίνετο ἐν Παρισίοις, κατοικῶν διαρκῶς ἐν Βάδῃ, καὶ σπανίως ἔγραφε. Τὸ τελευταῖον του ἔργον ἦτο ἡ βιογραφία τοῦ φίλου του Θεοφίλου Γωτιέ, πλήρως ἀνεκδότων καὶ ἀναμνήσεων, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν «Μεγάλων Συγγραφέων». Νέος ἔτι ὁ Μάξιμος Δυκάμ. ἦτο δημοκρατικωτάτων φρονημάτων, ἀλλὰ κατόπιν γένηεν εἰς ἄκρον συντηρητικὸς.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληλικὸς Σύλλογος «Ἐρμῆς» προκηρῶσσει διαγωνισμὸν πρὸς σύνταξιν τοῦ ἐπισήμου του ὕμνου, ποιήματος τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο θὰ μελοποιηθῇ πάλιν διὰ διαγωνισμοῦ. Χάριν τῶν παρ' ἡμῖν ποιητῶν δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τοὺς ὅρους:

1) Ὁ ὕμνος δέον νὰ ᾖ ἔργον ὁλοῦς πρωτότυπον καὶ ν' ἀφορᾷ κυρίως εἰς τὴν μουσικὴν κίνησιν καὶ ὁρᾷσιν τοῦ «Ἐρμῆ».

2) Ὁ ὁλος ὕμνος δέον νὰ ᾖ ὅσον τὸ δυνατόν σύντομος, μὴ περιλαμβανῶν πλεῖω μέρη τῶν τριῶν στροφῶν, αἵτινες ὑπὸ ἔποψιν μέτρου καὶ ρυθμοῦ ἀφίενται τῇ καλαισηθείᾳ τοῦ ποιητοῦ.

3) Ἐν τῷ διαγωνισμῷ εἰσι δεκτοὶ λόγοι ἐκ τε τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

4) Οἱ διαγωνισθόμενοι ὀφείλουσι νὰ πέμψωσι πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ «Ἐρμῆ» τὰ χειρόγραφα αὐτῶν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου. Ὁ ποιητὴς ἐγκλείσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν φακέλλῳ καλῶς ἐσφραγισμένῳ, ἐπιγράφει δὲ ἐξωθεν αὐτοῦ ῥητὸν ἢ στίχον καὶ τὸ αὐτὸ προσγράφει καὶ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ χειρογράφου διὰ τὴν αὐτότητα.

5) Γλῶσσαν δύνανται νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν ἁμικτον τοπικισμῶν γραφομένην Ἑλληνικῇ.

6) Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ ὦσιν εὐκρινῶς γεγραμμένα, ἄλλως δὲν θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν.

7) Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ κατατίθενται ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Συλλόγου.

8) Ἄθλον τῷ πρώτῳ ἐπιτυχόντι ἔσται καλλιτεχνικὸς στέφανος ἐκ ἀψήφου ἔπιπνος δὲ τῷ δευτέρῳ.

9) Ἡ κρίσις γενήσεται τῇ 1^ῃ Κυριακῇ τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ, ὑπὸ τριμελοῦς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς ἐκ φιλολόγων καὶ λογιῶν συγκαταλεγμένης.

— Τὴν 15 Φεβρουαρίου ἐγένετο μετ' ἐπιτυχίας ἐν Παρισίοις ἐν τῇ αἰθούσῃ Βαδινιέρ ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις τοῦ κ. Ψυχάρη «Τὸ Φιλί».

Ὁ Βιλλάρωτ

— Ὁ ἐν Κερκύρᾳ Διευθυντὴς τοῦ γνωστοῦ ἰδιωτικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου κ. Π. Α. Οἰκονόμος ἀγγέλλει τὴν εἰς ἑνα τῶν ἔκδοσιν ὄλων τῶν λόγων, τῶν ἐκφωνηθέντων ἐκάστοτε κατὰ τὰς ἐξετάσεις καὶ ἄλλας ἐορτὰς ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ.

Ἐπιστημονικά

Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν Ἀθῶναις, ὅπου εἶχε ζητήσῃ ἀνακούσῃσιν ἐκ γρονίου νοσήματος, ὁ καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς παρὰ τῷ ἐκεῖ Πανεπιστημίῳ καὶ εἰς τῶν διασημωτέρων χειρουργῶν τῆς Εὐρώπης Βιλλάρωτ. Ἦτο ἐξήκοντα καὶ τεσσαρῶν ἐτῶν. Γεννηθεὶς ἐν τῇ Γερμανικῇ πόλει Ρύγεν διεκρίθη τόσον προΐμιος, ὥστε ἤδη ἐν ἡλικίᾳ τριάκοντα ἐτῶν ἀφ' οὗ ἐρχομῆσθε βοηθὸς τοῦ περιφήμου Λαγγενθεα ἐν Βερολίνῳ, ἐκλήθη εἰς Ζυρίχην ὡς διευθυντὴς τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς καὶ τακτικὸς καθηγητὴς. Ἀλλ' ἡ φήμη του ἐπέξετάθη ἀνά τὸν κόσμον σύμπαντα, ἀφ' οὗ κατήλθεν εἰς τὸ ἐν Βιέννῃ μέγα ἐπιστημονικὸν κέντρον. Ἡ τόλμη του περὶ τὰς ἐπινοίας ἴσῃ εἶχε μόνην τὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐγγειορῆσεων δεξιότητα. Πρῶτος αὐτὸς ἐτόλμησεν ἐπὶ ἀνδροπῶν ἐγγειορῆσεις, οἷα ἡ ἐξαγωγή τοῦ λάφυγγος, ἡ περικοπή τοῦ στομάχου καὶ ἄλλαι πολλά. Κατὰ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἀπῆλθεν αὐτόκλητος εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν καὶ εἰργάσθη μετὰ θαυμασίου ζήλου, σώσας ἐκ βεβαίου θανάτου πολλοὺς τῶν τραυματιῶν, ἀπέβη δ' ὁ μέγας μεταρρυθμιστὴς ἐν τῇ πολεμικῇ χειρουργικῇ, ἐν τῇ ὁργανώσει τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων, ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν τραυματιῶν.

Θεατρικά

Τὸ φιλολογικὸν γεγονός ἐν Παρισίοις εἶνε ἡ διδασκαλία νέου ἔργου τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Ἐδουάρδου Παγιερῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς Γαλλικῆς Κομωδίας ὑπὸ τὸν τίτλον *Ca botins!* Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «*Le monde ou l'on s'ennuie*» ἦρε θρίαμβον ἀληθῆ. Ἀπλουστάτη εἶνε ἡ ὑπόθεσις τοῦ νέου του τετραπράκτου δράματος. Ἡ Βαλλεντίνη εἶχεν ἀνταλλάξῃ αἰσθήματα καὶ ἐπιστολὰς μετ' ἀνδρός τινος ἀναξίου, ὁ ὁποῖος τὴν ἐλάτρευεν ἐφ' ὅσον τὴν ἐνόμιζε πλουσίαν καὶ τὴν ἐγκατέλιπε ἅμα ἔμαθεν ὅτι εἶνε πτωχὴ. Κατόπιν τὴν ἀγαπᾷ εἰς καλλιτέχνης, ὁ Πέτρος Γακροδεβάν, ἀλλ' ἡ αἰτήρ ἀρνείται νὰ συναγατατεθῇ εἰς τὸν γάμον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἦτο ἀμέμπτου πασελθόντος ἡ κόρη της καὶ τὴν ἐξαναγκάζει νὰ τῷ εἰπῇ ὅτι δὲν τὸν ἀγαπᾷ. Ἡ δοκιμασία ὅμως εἶνε ἀνοτέρα τῶν ἐρωτευμένων καὶ ἡ μήτηρ ὑποχωρεῖ. Τοῦτο εἶνε τὸ δραματικὸν μέρος. Ἀλλ' ὅτι ἀνέδειξε τὸ ἔργον, εἶνε τὸ κομικὸν καὶ ἰδίως ὁ θαυμαστός τύπος τοῦ Πεγομᾶ, τοῦ μεσημβρινοῦ, ἐν εἶδος Νουμᾶ Ρουμεστᾶν τοῦ Δωδέ, τύπος ὁ ὁποῖος θὰ ζήσῃ μετὰ τῶν ζωντανωτέρων τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρου.